

Σήμερα ψηφίζουν οι Αμερικανοί για το μέλλον τους και μαζί τους αγωνιά η ανθρωπότητα για το αποτέλεσμα μπροστά στο φάσμα μιας καταστροφικής παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης. Οι εκλογές στην Αμερική πάντα ελκύνουν ενδιαφέρον, αλλά οι σημερινές θεωρούνται σαν οι πιο κρίσιμες των τελευταίων 80 χρόνων για τις ΗΠΑ και τον κόσμο, επειδή ο επόμενος 44ος πρόεδρος θα πρέπει να συμμαζέψει το χάος που προκάλεσε ο Τζορτζ Μπους τα τελευταία οκτώ χρόνια.

Ο βλαξ αποχωρεί αφήνοντας πίσω την εθνική οικονομία κρανίου τόπο, την αξιοπρέπεια των ΗΠΑ καταρρακωμένη, χιλιάδες νεκρούς Αμερικανούς στους πολέμους του, τον λαό να χάνει τις δουλειές και τα σπίτια του κατά χιλιάδες κάθε ημέρα.

Πριν ξεσπάσει η παγκόσμια οικονομική κρίση, το ενδιαφέρον για νίκη του Μπαράκ Ομπάμα ήταν συναισθηματικό επειδή θα ήταν η τελική δικαίωση των μαύρων σκλάβων και τού δολοφονημένου από ρατσιστή μεγάλου ηγέτη τους, Λούθερ Κινγκ Τζούνιορ, ο οποίος το είχε προβλέψει στην ιστορική ομιλία του I dream. Πολύ λίγο πρέπει να ενδιαφέρει το χρώμα τής επιδερμίδας ενός υποψηφίου για τον ρόλο τού πλανητάρχη και όσον αφορά στα ελληνικά εθνικά θέματα δεν νομίζω να υπάρξει δραματική διαφορά στην αμερικανική πολιτική. Οποιοσδήποτε και αν εκλεγεί πρόεδρος είναι αμερικανός πατριώτης που θα προστατεύει τα συμφέροντα τής χώρας του και καλά κάνει. Εκείνο που έχει σημασία και απ' αυτό θα μάς κρίνει η ιστορία, είναι τί κάνουμε εμείς.

Οι εκατοντάδες χιλιάδες λευκοί που πλημμυρίζουν τις εκλογικές

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...

μη

συγκεντρώσεις τού Δημοκρατικού υποψηφίου, Μπαράκ Ομπάμα, τον βλέπουν σαν σωτήρα και ελπίζουν στην αλλαγή που τους υπόσχεται. Υπάρχουν, όμως, οι θερμοκέφαλοι οπαδοί, κυρίως τής Σάρα Πέιλιν, τσαχπίνικο ομοίωμα τής... δικής μας Πολίν Χάνσον, οι οποίοι ανατριχιάζουν και με τη σκέψη μόνο

τριωτών του που έχουν εισόδημα μικρότερο από 250.000 αμερικάνικα δολάρια και ο Μακείν τον κατηγορεί ότι είναι... σοσιαλιστής που θέλει ανακατανομή τού πλούτου, ενώ ο ίδιος θα προσφέρει φορολογικά ευεργετήματα στους εκατομμυριούχους για να γίνουν πιο πλούσιοι.

Η μητέρα όλων των εκλογών

ότι μια οικογένεια μαύρων θα κατοικήσει στον Λευκό Οίκο.

Οι Αμερικανοί σήμερα θα διαλέξουν ανάμεσα σε έναν Δημοκρατικό υποψήφιο που υπόσχεται να αλλάξει τα πάντα από τον πόλεμο στο Ιράκ μέχρι τα συστήματα Υγείας, Οικονομίας και Παιδείας, την φορολογία και την εξωτερική πολιτική και έναν Ρεπουμπλικάνο που υπόσχεται μια από τα ίδια με μικρές παραλλαγές. Ενώ ο Ομπάμα είναι χαρισματικός, με την ευχέρεια τού λόγου και με ένα όραμα για τη χώρα του που θυμίζει τον Τζον Κένεντι, ο Μακείν έχει κολλήσει στο μέτωπό του την ετικέτα τού πατριώτη επειδή αιχμαλωτίστηκε στον πόλεμο τού Βιετνάμ και πιστεύει ότι αυτό είναι αρκετό για να εκλεγεί.

Ο Ομπάμα υπόσχεται φοροπαλλαγές στο 95% των συμπα-

Οι δημοσκοπήσεις έδιναν χθες πρωτοπορία στον Ομπάμα μεταξύ 6% και 10%, αλλά δεν αποκλείουν ανατροπή με νίκη τού Μακείν, επειδή υπάρχει το στοιχείο τού ρατσισμού.

Είναι δυνατόν μια χώρα μπροστά σε ένα τσουνάμι ανεργίας και οικονομικής δυσπραγίας να θέλει τον πολύ λίγο Μακείν και -χειρότερα- τη Σάρα Πέιλιν που θα γίνει πρόεδρος αν πάθει κάτι ο ηλικιωμένος Μακείν;

Για να δώσω το στίγμα τής... ευφυΐας των οπαδών τους άκουσα να λένε ότι ο Ομπάμα είναι "κρυφομουσουλμάνος", ή "εγκάθετος των τρομοκρατών για να υφαρπάσει την προεδρία" και θα ψηφίσουν τον Μακείν μόνο επειδή είναι πατριώτης. Δεν νιάζονται αν θα χάσουν τις δουλειές τους και τα σπίτια τους, αρκεί να μην εκλεγεί

ένας μαύρος πρόεδρος. Τόση νοημοσύνη. Υπάρχουν, όμως, δεκάδες εκατομμύρια λευκών Αμερικανών που θα ψηφίσουν με υπερηφάνεια τον Ομπάμα όχι επειδή είναι μαύρος, αλλά έστω και αν είναι μαύρος, επειδή τους εμπνέει και τους δίνει ελπίδες για το μέλλον.

Στο μεταξύ, ανοιχτό αφήνουν οι εκλογολόγοι στις ΗΠΑ το ενδεχόμενο ο Μπαράκ Ομπάμα να έχει κερδίσει τις εκλογές πριν ολοκληρωθεί η ψηφοφορία στο δυτικό μέρος της χώρας, καθώς εάν έχει κερδίσει τις κρίσιμες πολιτείες της Βιρτζίνια, της Φλόριντα, του Οχάιο και την Ιντιάνα, όπου οι κάλπες κλείνουν στις 8 το βράδυ τοπική ώρα, θα έχει ουσιαστικά κλειδώσει τη νίκη.

«Εάν ο Ομπάμα κερδίσει αυτές τις πολιτείες, τότε θα είναι θρίαμβος και αυτό σημαίνει βασικά ότι όλη η υπόθεση θα λήξει μέχρι τις 8:30 (5 το απόγευμα τής Τετάρτης ώρα Αυστραλίας)», λέει ο ανεξάρτητος αναλυτής των Μέσων Ενημέρωσης, Αντριου Τίνταλ, ο οποίος όμως διευκρινίζει ότι «εάν ο Μακείν κάνει την ανατροπή στην Πενσιλβάνια, όλοι θα ξέρουν ότι θα έχουμε μία μεγάλη νύχτα».

* Οι λογαριασμοί

Ο Μόρις Ιέμα και ο Μάικλ Κώστα αποχώρησαν από την πολιτική με γενναϊόδωρες συντάξεις και άλλα προνόμια, αφήνοντας απλήρωτους λογαριασμούς που θα πρέπει να εξοφλήσουν οι σκληρά δοκιμαζόμενοι πολίτες τής ΝΝΟ. Ο ξερόλας πρώην Θησαυροφύλακας είχε προβλέψει πλεόνασμα δεκάδων εκατομμυρίων στον πολιτειακό προϋπολογισμό, ενώ η πραγματικότητα είναι τόσο θλιβερή που η κυβέρνηση Ρις θα βάλει το χέρι και στις τσέπες των μαθητών για να εξοικονομήσει μερικά εκατομμύρια δολάρια.

Αυτά που γράφουμε πολλές εβδομάδες γι' αυτή την κυβέρνηση επανέλαβε χύμα και τσουβαλάτα ο πρωθυπουργός, Κέβιν Ραντ, στους ομοϊδεάτες του στη ΝΝΟ που κατήγγειλε ότι βλάπτουν την εθνική οικονομία.

* Τζούλι Μπίσοπ

Ο κόσμος καίγεται και η ομοσπονδιακή υπαρχηγός των Λίμπεραλ, Τζούλι Μπίσοπ, χτενίζεται ευτυχής στον δικό της κόσμο όπου δεν υπάρχει ούτε παγκόσμια οικονομική κρίση, ούτε τα χρηματιστήρια έπιασαν πάτο, ούτε ο κοσμάκης έχασε τις οικονομίες του και ένα εκατομμύριο εργάτες βλέπουν το φάσμα τής ανεργίας.

Η κα Μπίσοπ κατηγορήσε την Εργατική κυβέρνηση ότι σε λιγότερο από 12 μήνες μετά την εκλογή της σπατάλησε το πλεόνασμα στον προϋπολογισμό και τού χρόνου θα δείξει έλλειμμα.

Για την κα Μπίσοπ που από οικονομικά ξέρεи όσα εγώ για την μεταμόσχευση εγκεφάλου, είναι "σπατάλες" η ενίσχυση των συνταξιούχων και οικογενειών με παιδιά για να τονωθεί ο τζίρος στην αγορά, ενώ λέει ότι η κυβέρνηση πρέπει να δείξει πλεόνασμα έστω αν αυτό σημαίνει βαθιά οικονομική ύφεση, που με κάθε τρόπο προσπαθεί να αποτρέψει ο Κέβιν Ραντ.

Αλλά και ο αρχηγός τής Μπίσοπ χάνει πολύ

γρήγορα την αξιοπιστία του με τη δημαγωγία και την βιασύνη του να γίνει πρωθυπουργός. Σε πρόσφατη ομιλία του, ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ έκανε έκκληση στο ακροατήριο να καταψηφίσουν την κυβέρνηση Ραντ στις εκλογές το... 2010.

Όπως λέμε, dum spiro spero!

* Καλόο!

***Μια γυναίκα θέλει έναν άντρα να ικανοποιήσει όλες τις ανάγκες της. Ένας άντρας θέλει όλες τις γυναίκες για να ικανοποιήσει μια ανάγκη του.

***Ο άντρας είναι η απόδειξη ότι κι ο θεός κάνει λάθη

***Τι είναι ένας εργένης; Ένας άντρας που έχασε την ευκαιρία να κάνει δυστυχισμένη μια γυναίκα.

***Αν είσαι ερωτευμένη με το χαμόγελό του, μην κάνεις το λάθος και τον παντρευτείς ολόκληρο.

***Το πρόβλημα με τις γυναίκες είναι ότι ενθουσιάζονται με το τίποτα. Και μετά το παντρεύονται.

***Πως ένας άντρας μπορεί να κάνει ευτυχισμένη μια γυναίκα; Με το να μείνει ανύπαντρος.

***Γιατί τα ανέκδοτα για τις ξανθιές είναι τόσο μικρά; Για να μπορούν να τα θυμούνται οι άντρες.

***Πόσοι άντρες χρειάζονται για να αλλάξουν ένα χαρτί υγείας; Ποιος ξέρει! Μήπως συνέβη ποτέ;

* Λαϊκές εκφράσεις

"Τρώει τα νύχια του για καβγά": Ένα από τα αγαπημένα θεάματα των Ρωμαίων και αργότερα των Βυζαντινών, ήταν η ελεύθερη πάλη. Οι περισσότεροι από τους παλαιστές, ήταν σκλάβοι, που έβγαιναν από το στίβο με την ελπίδα

να νικήσουν και να απελευθερωθούν. Στην ελεύθερη αυτή πάλη επιτρέπονταν τα πάντα γροθιές, κλωτσιές, κουτουλιές, ακόμη και το πνίξιμο. Το μόνο που απαγορευόταν αυστηρά ήταν οι γρατζουνιές. Ο παλαιστής έπρεπε να νικήσει τον αντίπαλό του, χωρίς να του προξενήσει την παραμικρή αμυχή με τα νύχια, πράγμα, βέβαια, δυσκολότατο. Γιατί τα νύχια των δυστυχισμένων σκλάβων, που έμεναν συνέχεια μέσα στα κάτεργα, ήταν τεράστια και σκληρά από τις βαριές δουλειές που έκαναν. Γι' αυτό λίγο προτού βγουν στο στίβο, άρχιζαν να τα κόβουν, όπως μπορούσαν, με τα δόντια τους. Από το γεγονός αυτό βγήκε κι η φράση «τρώει τα νύχια του για καβγά».

* ΣΤΑΘΗΣ Σ.

Το απόλυτο πολυπολιτισμικό ιδεώδες πέτυχαν οι ΗΠΑ στο Ιράκ. Οι Σουνίτες ζουν χωριστά απ' τους Σιίτες -κι αν συναντηθούν αλληλοσκοτώνονται. Οι Κούρδοι, δικό τους μπαϊράκι. Ποιοι Χριστιανοί; Οι πρόσφυγες -δύο ή πέντε εκατομμύρια;- πιο χώρια απ' όλους στις άλλες χώρες, ξένοι και μεταξύ τους. Πολυπολιτισμός περιωπής (όπως αυτός που πέτυχαν στη Γιουγκοσλαβία), τον οποίον για να πραγματώσουν οι ΗΠΑ έχουν ξοδέψει έως τώρα πέντε τρισ.(!) δολάρια και ποταμούς αίματος, αμερικανικού και... πολυπολιτισμικού. Αριστα! Γκουαντάναμο με τόνο!

Καλά τα έλεγε ο μίστερ Βγενόπουλος δόκτωρ MIG αλ Μαρφίν στον δεκάρικο που ξεφώνησε περί το δέον (!) γενέσθαι με τα περίφημα 28 δισ. ευρώ, αλλά την ίδια ώρα η θαυμαστή γενναία τράπεζά του, η Μαρφίν, προσπαθούσε να φάει σε πλειστηριασμό, για χρέος 1.850 ευρώ, το σπίτι δυσπαργούντος πολίτη (θέμα που έβγαλαν τα «ΝΕΑ» στα μέσα της απερχόμενης βδομάδας)...

Πίσσα και πούπουλα.